

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Isidoro Diacono. 268.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ita in reliquis etiam exemplis faciendum est. Da enim sapienti occasionem, & sapientior erit.

σοφώτατον ἔστι καὶ ἐπιτὴν λοιπῶν σοφῶν δειγμάτων ποιῆσαι χεῖρ διδοῦν γὰρ σοφῶν ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται.

Isidoro Diacono. 268.

Ἰσιδώρῳ Διάκονῳ. σξη.

Virtutum congruentia iustitiæ pulchritudinem efficit: quæ quidē cogitationem omnem, ac soletiam tum manus, tum colorum excedit. Verum quemadmodum in corpore valentior pulchritudinis pars est oculorum pulchritudo, ita etiam in animo præcipua pulchritudinis pars est pietas. Quod si etiam virtutum congruentia insuper accesserit, eximia quædam pulchritudo futura est.

Ἡ συμμετρία τῆς ἀρετῆς, τὸ δὲ διανοητικῶν καλλὸς δημιουργεῖ, ὡς ἐννοεῖται τε ὑπερφύλλει πᾶσαι καὶ σοφίαι, ὅποια χεῖρὸς τε καὶ χεῖρῶν, ἀλλ' ὡς ἐπιτὴν τῷ σώματι τὸ τυραννικώτερον μέρος τῆς εὐμορφίας τὸ τῆς ὀφθαλμῶν ἐστὶ καλλὸς, ἔστι καὶ ἐπιτὴν τῆς ψυχῆς τὸ κορυφαῖόν τινος μέρος τῆς εὐμορφίας ἐστὶν ἡ εὐσέβεια. εἰ δὲ καὶ ἡ συμμετρία τῆς ἀρετῆς συνδράμοι, ὑπερφύλλον γενήσεται τὸ καλλὸς.

Paulo. 269.

Παύλῳ. σξθ.

Quandoquidē ii, qui multa dogmata fecerunt, morte grauiorē cruciatū, his, qui fidem ipsis adhibuerunt, pepererunt, saluberrimi medicamenti loco sit iis, qui fauciati sunt, pœnitentia & resipiscentia.

Ἐπειδὴ οἱ κακῶς δογματίσαντες θανάτου μείζονα πινυῖται τοῖς ἀσεβέσι πῶς πιστεύουσι ἔτερον, ἔστι τοῖς βεληιδόμοις ἀριστὸν φάρμακον ἢ μεταγνωσις.

Lampetio Episcopo. 270.

Λαμπητίῳ Ἐπισκόπῳ. σσι.

Et si tuam erga urbem benevolentiam probo: tamē illud te admonitum velim, ut eam non luctu ac lachrymis, sed votis ac precibus recuperes. Quamvis enim ea, ut scripsisti, vna cum Animonio morte occubuerit, spes tamen est, præsertim accedente diuini nominis auxilio, fore, ut ipsa rursus erigatur. Verē enim, ut à te dictum est, hominum multitudine ac diuitiis ob charissimi illius viri preces nuper florens, ac virtutibus ornata & exulta, nunc ad eam, & corporum, & diuitiarum, & ædificiorum paupertatē deiecta est, ut qui reliqui facti sunt, partim è patria euulsant, partim plagis affecti in carcere diem vitæ extremum clauserint: dum interim is, qui antistitis speciem gerit, nihil horum curat, verum ex his quidem rebus, ex quibus nefas est, delicias sibi parat, neces-

Ἀποδέχθη μὲν σε τὸ ἔργον τὴν πόλιν εὐνοίας, οὐκ εἶναι δὲ παραμένει διχασμὸν ὀφείλει, μὴ θλίβεις, ἀλλ' εὐχῆς αὐτῆς ἀνακτῆσαι. εἰ γὰρ καὶ, ὡς γέγραπται, Ἀμμωνίῳ θανάτῳ συντεθῆκε ἡ πόλις, ἀλλ' ἐλπὶς ἐστὶ τῆς θεῆας προσηγυμῶν βοήθησιν ῥοπήν, πάλιν αὐτῆς ἀναστῆναι. ὄντως γὰρ, ὡς ἔφη, εὐαδρία ὄρα καὶ χεῖρῶν κομῶσαι καὶ ἀρετῆς κερσομένην, ἀλλ' αὖτις οὐκ εἶναι τὸ αἰοδύμῳ εὐχῆς, νῦν εἰς τοσαύτην κατάντησιν περὶ τῶν ἐπισημάτων, καὶ χεῖρῶν, καὶ οἰκοδομημάτων, ὡς τὸ ὑπολειφθέντων τῶν μὲν ἀποπέλωσαι τὴν πατρίδα, τὸ δὲ τυπιδύμῳ ἐν δεσμοτηλείῳ ἀποθανεῖν, τὸ δοκῶντος ἠγείσθαι, μηδὲν ποιουμένου προνοεῖται, ἀλλ' ἐντυφάντος μὲν ἀφ' ὧν ἔθεμις τὰς ἀναγκῆς τῆς πενήτων προφῆας, εἰς ἰδίας